

development of an organization [2]. Therefore, for managers of public administrations in the process of ensuring subordinate officials' efficiency increase in the current regime of activities, in our opinion, is expedient to abandon their traditional authority and prerogatives.

It is easier for leaders to use such form of control as the influence through participation [3]. We believe that in public administration it is advisable to use the impact through attraction of officials to control. Such control is due to appeal to the needs of a high order. Increase of officials' activities efficiency is in the fact that workers, inspired by the high-level issues work harder to achieve the goal formulated with their participation. Base on the insights of practitioners and theorists in the field of management, it is possible to assume that if officials participate in the discussion of the proposed changes in their work, they resist less to these changes. This will contribute to increasing productivity, job satisfaction and reduce turnover.

So, in the process of improving the efficiency of public management it is advisable also to use communication and personal influence to guide officials' actions in goal realization.

References

1. Kusmin, O.Ye. (2012) Management: textbook. for independent students' work. Kyiv: Academydav. [In Ukrainian].
2. Goffey, P. (2005) How to become a recognized leader. Moscow: Alpina Business Books. [In Russian].
3. Kusmin, O.Ye., Alekseev, I.V., Melnik, O.G., Petryshin, N.I. (2013) Process-structural management: methodology and tools: [monograph]. Lviv: "Pastr-7". [In Ukrainian].

В.А. Ковальчук, д.т.н., професор

Т.М. Ковальчук, к.т.н., доцент

ДВНЗ «Криворізький національний університет»

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасна національна освіта як на рівні класичних, так і профільних університетів, має певні відмінності не тільки від зарубіжних, але й самих вишів у середині країни. Суттєвою складо-

вою таких відмінностей є нерівномірне територіальне розміщення продуктивних сил в Україні. Це певною мірою визначає стан та розвиток їх матеріально-технічної бази, кількості та якості контингенту студентів, функціональну спрямованість підготовки фахівців тощо. Але це не єдині умови, що впливають на стабільність функціонування і розвитку осередків освіти та значною мірою вони залежать від соціально-економічної ситуації та правової бази в Україні.

У контексті створення умов для набуття Україною членства в ЄС та затвердженої стратегії її інтеграції до ЄС, входження держави в європейський освітній простір (приєднання України у 2005 році до Болонського процесу) існують серйозні виклики та загрози для національної вищої освіти. Окремі формальні ознаки імплементації Болонської декларації та Лісабонського порядку денного у системі вищої освіти України, зокрема таких як створення системи кредитів на зразок Європейської системи трансферу оцінок (ECTS), загальноприйнятої та порівнянної системи рівнів освіти і наукових ступенів та ін., вже реалізовано, але основна проблема, яка перешкоджає реальним умовам функціонування єдиного освітнього простору полягає у критичному економічному середовищі України. Це відбивається у зuboжінні населення, зокрема на спроможності вільного вибору певного навчального закладу. Відсутність безвізового режиму посилює відрив ціннісних орієнтирів як у соціальній, так і економічній сферах життя. Окрім того, є загроза втрати національних досягнень у сфері освіти та багатовікових традицій. Розпошення наукових шкіл на потребу економічної кон'юнктури, де фахівець повинен мати лише певні функції, може привести до їх повного знищення. З огляду на вищезазначене, такі цілі, як розвиток мобільності громадян, працевлаштування випускників на європейському ринку праці, підтримка викладачів і студентів у фінансово-економічному аспекті тощо, у сучасних умовах життя країни потребують невідкладних рішень як з боку держави, так і освітянської спільноти.

Щодо наукових ступенів, то необхідно зазначити на адекватний підхід до відновлення самої категорії «доктор філософії». У давні часи суспільство визначало тільки доктора з натурфілософії, що поєднувало дослідження природних та соціальних явищ і

створювало єдине інтегроване уявлення про природу і людину та сприяло формуванню філософського мислення. Сучасна система освіти з об'єктивних причин подрібнена на мережу вузьких спеціальностей, що сприяє становленню суто функціональних фахівців, а зворотного руху в обізнаності свого місця у системі знань в цілому немає. Для змінення такого підходу при формуванні навчальних програм вишів, набуває актуальності залучення світоглядних фундаментальних і загальноекономічних дисциплін. І це не єдине протиріччя, що зумовлює певні ризики приєднання України до Болонського процесу.

O.P. Georgiïeva,

professeure agrégée du département des langues étrangères,

A.B. Yarova,

*docteur en sciences économiques, professeure agrégée du
département de comptabilité, de fiscalité, de gestion publique et
d'administration,*

A.A. Diemidova,

*étudiante, Faculté d'économie et administration des affaires,
formation en économie d'entreprise,
Université nationale de Kryvyi Rig*

LA DEFINITION DE L'ENTREPRISE ET SES TYPES POUR LA FISCALITE (A L'EXEMPLE DE LA FRANCE)

On propose de faire le point sur l'évolution de catégorie économique "une entreprise" et les classifier pour la fiscalité.

Le Nouveau dictionnaire économique et social nous donne la définition des catégories économiques comme des concepts généraux qui sont l'expression théorique des rapports économiques réels des formations sociales [1, p. 99].

Dans ce cas, l'entreprise est la forme d'organisation du travail social et la forme juridique d'organisation du capital et des rapports de propriété, propre au régime capitaliste.

Procédant directement du capital, l'entreprise ne s'identifie pas cependant totalement à lui. Le capital peut comporter plusieurs entreprises. A l'inverse, l'entreprise peut être la propriété de